

ПИСМО

Седя и следвамъ твоя пътъ по картата:
Сега си тукъ, следъ часъ ще минешъ границата . . .
Какъвъ дъждовенъ и противенъ мартъ!
Чета, а все на сжщата съмъ страница.

Знамъ, радва те и северътъ, и югътъ,
градътъ, свѣтътъ, дърветата и кжщитѣ.
И знамъ ли, може би си вече друга,
а азъ съмъ тука — безнадеждно сжщиятъ.

Часътъ ми тегне — дълъгъ, непотрѣбенъ,
а колко кратки бѣха тѣ при тебе!
Освенъ единъ, изпълненъ съ остра мжка,
безкраенъ часъ — на нашата разлжка.